

ken. Zijn laatste rustplaats werd gesierd door een praalgraf met schilderij, geschonken door een dankbare leerling.

Maar was dit alleen Macropedius, de leraar, de vader in de opvoeding van zijn leerlingen, zoals hij zichzelf graag zag? Voor zijn tijd wel, maar in latere eeuwen kregen zijn toneelstukken, dikwijls geschreven om zijn dankbaarheid aan iemand te tonen, zoals hij zelf vermeldt, grote bekendheid. Zijn stuk Hecastus werd o.a. in het Zweeds, Deens en Duits vertaald. In de 17e eeuw werd het opgevoerd in de raadszaal van München en ook de film Elckerlyck werd er naar gemaakt. Vele andere bekende en onbekende stukken alsmede onderwijskundige werkjes heeft hij geschreven, (enkele vertaald door rector Pennings) maar ook op het terrein van de muziek was hij geen onbekende en gebruikte, waar-schijnlijk als eerste in Nederland, maatstreden. Muziek en liederen van zijn hand bevinden zich in de archieven van Utrecht en 's-Gravenhage, maar ook in Boston, waar ook een boek uitgegeven is, waarin Macropedius met ere wordt vernoemd.

Uit deze bijzonder goede lezing van dhr. Giebels bleek duidelijk, dat het Gemerts College niet ten onrechte naar Macropedius is genoemd. Ook bleek de grote kennis van dhr. Giebels op dit terrein en zijn vermogen om het "te brengen", zodat wij hem graag spoedig nog eens als spreker te gast hopen te hebben.

Een met grote aandacht bekeken dia-serie van dhr. W. Vos over oud Gemert besloot deze zeer geslaagde avond.

A. Rooderkerken.

HET WEESHUIS OP DEN HEUVEL.

In het door pastoor-deken Van Beek aangelegde "Registrum Memoriale" wordt op blz. 64 gewag gemaakt van een weeshuis op Den Heuvel. Toen dit geschreven werd stond er op het einde van de wijk Den Heuvel een boerenwoning die toebehoorde aan de R.K. Armen van Gemert. Volgens de overlevering zou die behuizing in vroeger tijden gediend hebben als weeshuis.

Het is bekend dat op de plaats waar nu "De Vlucht naar Egypte" hangt vroeger inderdaad een woning stond die eigendom was van de R.K. Armen van Gemert.

Over een weeshuis is buiten de aantekening in het vermelde memorieboek overigens niets bekend. Of.... heeft één der lezers

mogelijk nog iets toe te voegen aan deze overlevering?

Met betrekking tot de zorg voor de weeskinderen in Gemert vond ik, al snuffelende in een Gemerts schepenregister (R126 d. d. 16-8-1709), dat er op een huis aan Den Heuvel een jaarlijkse last rustte van f 5,-, af te dragen aan de pastoor ten behoeve van weeskinderen. Het is heel goed mogelijk dat deze fundatie het toponiem "weeshuis" verklaart.

De fundatie werd gemaakt door "suster" Leentje Lamberts. Zou deze suster misschien ook nog actief zijn geweest in de zorg voor Gemertse wezen? Wie weet! Het lijkt mij in ieder geval de moeite waard om uit te zien naar de activiteiten van deze geestelijke dochter.

Ad Otten.

SPROKKELINGEN.

In het jaar 1706 was men de oude watermolen van Diederik van Gemert kennelijk nog niet geheel en al vergeten, want in de Gemertse schepenregisters is dan nog sprake van een teullandt, gemeenschappelijk genaemt in de hoeff de Watermolen aen den Beverdijck. (R126 fol.3)

Hoe oud het St. Tunniskapelleke in De Deel is? Achttiende eeuws schreef men tot nu toe. Wellicht ligt de oorsprong van dit kapelletje toch vroeger, want in 1711 was het er in ieder geval al. In dat jaar transporteerde Laurens Corsten tot behoeve van zijn zoon Jan Laurensse namelijk huys, hof ende aangelag in De Deel aan het kapelleke. Mogelijk stamt ook dit kapelletje net als de Mortelse kapel uit de periode kort na het pestjaar 1636. (R127 fol.89)

De voornaamste logementen in het Gemert van 1793:

"De Keulsche Karre" bij de weduwe Thomas Snoeckx

"Den Duitsche Grootmeester" bij Francis Smits

"De Ploeg" bij Thomas Strijbos

"Den Raaf" bij Joannes van Mierlo

"Den Pelliccaen" bij Arnoldus van Eupen

"Den ridder St. Joris" bij Willem van den Eijnden

Uit: De Comptoir- en Schrijfalmanak voor de stad Grave en Lande van Cuik. De stad en lande van Ravenstein. De Vrij-Heerlijkheid Boxmeer en Gemert.

Wkbl. de Streek.